

начялникъ на Юстиніяна, покори въ Европѣ, от Азіј и Африкѣ много царства и распространї Юстиніяново-то царство. Испечели голѣмѫ славѣ, иъ най-послѣ отъ завистъ го набѣдихъ, че ужъ искалъ да стане царь въ Италіј; за кое-то Юстиніянъ безъ да испыта истинѣ-тѣ, заповѣда да му избодѣтъ очи-тѣ на старинѣ, и го испѣди отъ службѣ да ходи да проси. Най-послѣ Юстиніянъ хвана да слабѣе безъ тозъ юнакъ, разкая ся и плака неутѣшно на Велизаревѣ-тѣ смърть.

Много-ядецъ.

Царь Аврелый имаше въ двора-си едного человѣка, кой-то на едно яденіе изядаше еднѣ цѣлѣ свинѣ, едно прасе, единъ овенъ и сто хлѣба! —

Божіе съхраненіе.

Нѣкой человѣкъ Радко кѣту отивалъ на Божій-Гробъ уловили го хайдути, и кѣту го завели при пещерѣ-тѣ си, свързали го тамо на опять рѣца о едно дѣрво, та пакъ утишли на грабленіе. Радко кѣту ся моляше Богу, испѣлъя една змія, и кѣту намѣри тамо млѣко, испустна отровѣ-тѣ си въ него. Послѣ кѣту ся завърнахъ хайдути-тѣ напихъ ся отъ това млѣко